

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಕಲಿಸಿ

ಜ್ವರ ಬಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಳಲಿದ್ದ ನನಗೆ ಈ ಬಾರಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಕೆಯ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದ ನನಗೆ ಮನೆಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಿರಿಕಿರಿಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಖಾಲಿಯಾದ ಲೋಟಗಳು ಮುಂದಿನ ಸಿಟ್ ಔಟ್‌ನ ಸೋಫಾಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದವು. ದೇವರ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ತುಳಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಸಂಜೆಯ ದೀಪ ಕಾಣದೆ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿದ್ದವು. ಮನೆಗೆಲಸದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಮಡಿಸಿಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯ ಸೋಫಾ ಹಾಗೂ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿದ್ದವು. ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿನ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳು ನೀರು ಕಾಣದೇ ಬಾಡಿ ಒಣಗಿದ್ದವು.

ಮಕ್ಕಳು ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ, ಗಂಡಾಗಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಮನೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ನಿನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಎಂಬ ಅಮ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೆನೆಪಿವೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದಿದೆಯಾದರೂ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವರ ಮೈ ಮನಸ್ಸು ಎರಡೂ ಬಗ್ಗದಂತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿರುವುದು ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿತೆ..?

ಎಲ್ಲಾ ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಬಲು ಪ್ರೀತಿ. ನಿಜ, ಆದರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಬರೀ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಣಿಸುವುದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುವ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳ ಓದು ಬರಹ ಹಾಗೂ ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದರೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತಲೇ ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ಹೂದೋಟಕ್ಕೆ ನೀರುಣಿಸುವಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ದಿನನಿತ್ಯದ ಮನೆಗೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗಲೇ ರೂಢಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಹಾಲು ಕುಡಿದ ತಿಂಡಿ ತಿಂದ ಲೋಟ, ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಇಡಲು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಹೂದೋಟಕ್ಕೆ ದಿನವೂ ನೀರುಣಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಗಿಡ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವ

ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗು ಮೂಡುವ, ಮೊಗ್ಗು ಹೂವಾಗಿ ಅರಳುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಋಷಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ದುಂಬಿಗಳು, ಪತಂಗಗಳು ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುವ ಈ ಅಂಶಗಳು ಅವರ ಎಳೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುತ್ತವೆ.

ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ, ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಊಟದ ಮೇಲಿನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನೀರು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಡುವುದು, ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು, ಚಪಾತಿ ಲಟ್ಟಿಸುವುದು, ಲಟ್ಟಿಸಿದ ಚಪಾತಿಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದು.. ಹೀಗೆ ಆಯಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಿಡಬೇಕು.

ದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಅವರ ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಅವರ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿನ ಯೋಗ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು, ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕಪಾಟು, ಶಾಲಾ ಚೀಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಇಸ್ಪಿ ಮಾಡುವುದು, ಶೂಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂದವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ತಪ್ಪುಗಳಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯೆನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು.

■ ಡಾ. ವಿನಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್